

«ΟΝΟΜΑΖΩ ΑΙΡΕΤΙΚΟΥΣ ΚΑΙ ΕΚΕΙΝΟΥΣ ΟΠΟΥ
ΛΕΓΟΥΝ, ΠΩΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΤΙΣ ΤΟΥΤΟΝ ΤΟΝ ΚΑΙΡΟΝ
ΑΝΑΜΕΣΟΝ ΜΑΣ, ΟΠΟΥ ΝΑ ΔΥΝΑΤΑΙ ΝΑ ΦΥΛΑΞΗ ΤΑΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΑΣ ΕΝΤΟΛΑΣ.»

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΣΥΜΕΩΝ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

ΛΟΓΟΣ ΠΕΜΠΤΟΣ

(1° μέρος)

Περί του μη δειν λέγειν, ότι αδύνατον νυν εις άκρον Αρετής ελθείν τον βουλόμενον, και τοις πάλαι ομοιωθήναι Αγίοις. Και ότι, Πας ο τα εναντία διδάσκων, νέαν Αίρεσιν τοις πειθομένοις αυτώ δογματίζει.

ΑΔΕΛΦΟΙ και Πατέρες, πολλοί καθ'εκάστην ημέραν λέγουσι, των οποίων ακούομεν και ημείς, ότι εάν ήμεθα εν ταις ημέραις των Αποστόλων, και ηθέλαμεν αξιωθή να ιδούμεν τον Χριστόν, ως και εκείνοι, ηθέλαμεν γίνει και ημείς Άγιοι ώσπερ εκείνοι. Δεν γνωρίζουν ότι εκείνος ο Χριστός ,όπου ήτον τότε και εδίδασκεν, αυτός και τώρα διδάσκει και λαλεί εις όλον τον κόσμον; διότι, εάν δεν ήτον αυτός όπου ήτον τότε και τώρα, ωσαύτως μιάς λογής κατά πάντα Θεός και εις ταις ενεργείαις και εις τα καμώματα, πως λέγει ταύτα, ότι ο Πατήρ αεί φαίνεται εις τον Υιόν, και ο Υιός εις τον Πατέρα δια Πνεύματος Αγίου;

«ο Πατήρ μου έως άρτι εργάζεται, καγώ εργάζομαι».

Αλλ'ίσως θέλει ειπεί τις, ότι δεν ήναι ίσια τώρα ως τότε, όπου τον έβλεπαν σωματικά και ήκουον τα λόγια του ,αλλά τώρα μόνον ακούομεν, όπου διδάσκουν εξ ακοής δια εκείνον και δια την βασιλείαν του. Και εγώ το λέγω βέβαια πως δεν είναι ίσια τώρα ως τότε, αλλά κατά πολύ μεγαλύτερον τούτο, όπου είναι τώρα. Και μάλιστα ευκολότερα μας φέρει προς πίστιν και πληροφορίαν τώρα, παρά τότε όπου επεριπάτει σωματικώς, και τον έβλεπαν

και τον ήκουαν, διότι τότε μεν εφαινετο εις τους αγνώμονας Ιουδαίους ως άνθρωπος πτωχός, αλλά τώρα ομολογείται εις ημάς Θεός αληθινός, τότε με τους τελώνας και αμαρτωλούς σωματικώς ανταμώνετο και έτρωγεν, αλλά τώρα κάθεται εκ δεξιών του Θεού Πατρός, ο οποίος μηδέποτε καθόλου δεν εχωρίσθη εξ' αυτού. Και πιστεύεται πως τρέφει τον κόσμον όλον και λέγομεν και πιστεύομεν, ότι ουδέν πράγμα γίνεται χωρίς το θέλημά Του. Τότε και από τους ολοπτωχοτέρους εκαταφρονείτο, όπου έλεγαν «Ουχ αυτός εστί ο Υιός της Μαρίας και του τέκτονος Ιωσήφ»;

Αλλά τώρα από τους βασιλείς και τους άρχοντας, ως του Αληθινού Θεού Υιός, και Αληθινός Θεός προσκυνείται, και **εδόξασε και δοξάζει εκείνους όπου τον Προσκυνούν εκ ψυχής, και κατά αλήθειαν.**

Και ανίσως και τους παιδεύη δια τας αμαρτίας των πολλάς φοραίς. Αλλά πάλαι τους έκαμεν εις όλα τα έθνη σιδερένιους αντί πηλίνους. Τότε ως ένας από τους λοιπούς ανθρώπους φθαρτός και θνητός ενομιζετο, και ήτον μέγα αληθώς και θαυμαστόν εις το ανθρώπινον σώμα να βλέπει τις τον άμορφον, και εκείνον όπου δεν φαίνεται, μορφωθέντα, χωρίς να αλλάξη ή να τραπή απ' ό,τι ήτον, όλον βλεπόμενον Θεόν και άνθρωπον, μηδένα τίποτε έχοντα περισσότερο εις τα φαινόμενα από τους άλλους ανθρώπους, αλλά τρώγοντα, και πίνοντα, και

κοιμώμενον, και ιδρώνοντα, και κοπιώντα και όλα τα ανθρώπινα ποιούντα, **έξω από την αμαρτίαν.**

Και να τον πιστεύουν τον τοιούτον και να τον γνωρίσουν, πώς είναι ο Θεός, όπου εποίησε τον ουρανό και την γην και όλα όσα υπάρχει εν αυτοίς. Δια τούτο και οπότεν του είπεν ο Πέτρος ότι «Σύ εί ο Υιός του Θεού του ζώντος» τον εμακάρισεν ο Χριστός και του είπε: «Μακάριος ει Σίμων Βαρ Ιωνά». Ήγουν καλότυχος είσαι εσύ Σίμων, υιέ του Ιωνά, ότι η σάρξ και το αίμα δεν σου τα εφανερώσαν αυτά, να με γνωρίσης δηλονότι και να με ειπής Υιόν Θεού, αλλά ο Πατήρ μου, όπου είναι εις τους ουραμούς. Ώστε λοιπόν εκείνος, όπου ακούει τώρα το Άγιον Ευαγγέλιον καθ'εκάστην ημέραν βοών και το θέλημα του ευλογημένου Πατρός αυτού φανερώνον, και δεν υπακούει με φόβον και τρόμον εις αυτό, και να φυλάττη εκείνα, όπου προστάττει και ορίζει, φανερόν είναι πως εάν και τότε ήτον, και να ιδή τον Χριστόν και να τον ακούση διδάσκοντα, δεν ήθελε πιστεύσει. Και φοβούμαι μήπως και παντάπασιν απιστήσας να τον βλασφημήση ως αντίθεον και παράνομον.

Και αυτά μεν τα λέγουν εκείνοι, όπου είναι πλέον χοντροί εις τον νουν από τους άλλους.

Τι λοιπόν λέγουν και οι τούτων φρονιμώτεροι; Εάν ήμεθα, λέγουν εις τους χρόνους των Αγίων Πατέρων των αρχαίων, ηθέλαμεν κοπιάσει και ημείς, διότι βλέποντες την αγαθήν διαγωγήν αυτών και τους

αγώνας ηθέλαμεν τους μιμηθή και ημείς. Αλλά τώρα, δια το να συναναστρεφώμεθα και να ευρισκώμεθα με αμελείς και ραθύμους, και ακολουθούντες τους χανόμεθα χωρίς το θέλημά μας. Και δεν καταλαμβάνουν και αυτοί, ως είναι η αλήθεια, ότι μάλιστα ημείς τώρα ευρισκόμεθα εις περισσοτέραν άνεσιν, παρά εκείνοι τότε. Διότι εις τους χρόνους εκείνους των Πατέρων ημών πολλαίς αιρέσεις ακούοντο, και πολλοί ήσαν εις αυταίς ψευδόχριστοι, πολλοί χριστοκάπηλοι, πολλοί ψευδαπόστολοι, και πολλοί ψευδοδιδάσκαλοι, όπου έσπερναν τα του πονηρού ζιζάνια φανερά, και πολλούς επλάνεσαν και άρπαξαν με τους λόγους των τους μιαρούς, και παρέπεμψαν τας ψυχάς αυτών εις την απώλειαν. Και τούτο είναι να το μάθη καθ'είς βέβαια από τους βίους των Αγίων Πατέρων ημών, Ευθυμίου, Αντωνίου, Σάββα και των λοιπών. Διότι γράφει εκεί, πως ο Μέγας Αντώνιος τότε ενεδύθη λαμπράν στολήν, και ανέβη εις τόπον υψηλόν, δια να τον βλέπουν οι αιρετικοί, ίνα τον πιάσουν και τον φονεύσουν, να μαρτυρήση.

Το λοιπόν, ε άν δεν ήτον διωγμός, δεν το ήθελε κάμει τούτο, αλλά και εις την γέννησιν του οσίου Πατρός ημών Ευθυμίου, γράφη, ότι έγεινε τότε καρά και αγαλλίασις εις ταις εκκλησίαις παρά θεού, δηλονότι, κατέπαυσαν τότε η αίρεσις και ο διωγμός. Αλλά και

εἰς τὸν βίον τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
ημῶν Σάββα, εἰς τὸ τέλος, δὲν
ακούεται πόσα ἐπάθε διαταίς
Ἐκκλησιαίς, καὶ πόσον ἐκοπίασε
κατά τῶν αἰρέσεων, καὶ πόσοι ἀπό
τοὺς μοναχοὺς ἠκολούθησαν τοὺς
αἰρετικούς; Ἀλλ' ἀπάλιν ταῦτα
ἔγειναν εἰς τὸν Ἁγίον Στέφανον
τὸν νέον, δὲν ἦτον διωγμὸς βαρὺς
καὶ καλεπός; ἢ δὲν
καταλαμβάνετε τὸν κακὸν
κειμῶνα καὶ τὸν μέγαν κίνδυνον
τῶν μοναχῶν;

Ἀλλ' ἄτι δοκιμάζω να λέγω τα
πάντα καταλεπτῶς διότι ὅταν
ἐνθυμηθῶ ὅσα ἔγειναν εἰς τὸν
καιρὸν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου,
καθὼς διηγείται ὁ Μέγας
Γρηγόριος, καὶ εἰς τὸν καιρὸν
τοῦ Χρυσορρήμονος Ἰωάννου, καὶ
τῶν λοιπῶν Ἁγίων Πατέρων, ἐγὼ οὐ
ἴδιος ταλανίζω καὶ ἐκεῖνους,
ὅπου δὲν συλλογίζονται ταῦτα,
καταγελῶ, διότι ἠξέυρω καλά καὶ
βέβαια, ὅτι ὅλος ὁ ἀπερασμένος
ἐκεῖνος καιρὸς κειρότερος ἦτον,
καὶ ἀπὸ ταῦτα ζιζάνια τοῦ πονηροῦ
γεμάτος φανερώτερα.

Το λοιπόν, εάν εκείνα τα
απερασμένα ήσαν δεινά, αλλά και τώρα
πολλούς αιρετικούς έχει η ζωή, πολλούς λύκους
, και ασπίδας, και όφεις όπου περιπατούν με ημάς,
όμως δεν έχουν εξουσία καμία ν
κατεπάνω μας. Αλλ' ομοιάζουν οι
τοιούτοι, ωσάν να ευρίσκονται
εις ένα σκοτός βαθύτης πονηρίας
αυτών, και όσους περνούν και εμβάζουν εις το
σκοτός αυτών, τους αρπάζουσι και τους
κατατρώγουσιν, αλλά εκείνους, όπου περιπατούν
εις το φως των θείων Γραφών και πορεύονται εις
ταις παραγγελίαις του θεού, ουδέ καν να τους
προϋπανθήσουν δεν τολμούν, αλλ' άκαιεάν
τους ιδούν να έρχονται
φεύγουσιν από το πρόσωπόν των
ωσάν από την φωτίαν.

Λοιπόν τίνας βάνετε εις τον νούν σας να
λέγω αιρετικούς ;

Όχι τους αρνούμενους τον Υιόν
του Θεού, ή τους βλασφημούντας
εις το Άγιον Πνεύμα, και
λέγοντας μη είναι το ύτο Θεόν, ή
τους λέγοντας μεγαλύτερον τον
Πατέρα από τον Υιόν. Η εκείνους
όπου λέγουν την Αγίαν Τριάδα,
Ενάδα, ή εκείνους όπου

διαμοιράζου τον Θεόν εις
τρεις Θεούς, ανόητα. Ἡ κεῖνους
όπου λέγουν τον Χριστόν πως
εἶναι Υἱός του Θεού, ἀλλά δὲν
πιστεύουν πως ἔλαβε σάρκα ἀπό
την Αγίαν Παρθένον. Ἡ κεῖνους
πάλιν όπου φλυαροῦν καὶ λέγουν
ὅτι ἔλαβε μεν σάρκα, ἀλλά ἀψυκόν,
ἡ κεῖνους όπου λέγουν ἔμψυκόν
μεν αὐτήν, ὡς τέλειον ἄνθρωπον,
ἀλλ' ὅχι ἓνα κατὰ τὴν φύσιν του
Υἱόν του Θεοῦ καὶ τῆς Θεοτόκου,
καὶ Θεόν Ἀληθινόν εἶναι
λέγοντας, ἀλλά εἰς δύο Υἱούς του
ἓνα Χριστόν διακόποντας. Ἀλλά
μη τοὺς εἰς τον ἀναρκόν Πατέρα
ακὴν περιγράφοντας, καὶ κεῖνο
όπου ἦτον, λέγουν, πως δὲν ἦτον; Ἡ
ἀλλοὺς όπου λέγουν τον Πατέρα
μεν ἀναρκόν, τον δε Υἱόν ὡς ἐξ
αυτοῦ γεννηθέντα μετὰ καιρόν
ύστερα ἔκοντα ἀρκήν, καὶ ὡς ἄν
κτίσμα, κακῶς νοοῦντας καὶ
λατρεύοντας; Διότι λέγουν, πως
ἦτον ποτέ ο Πατήρ, όπου δὲν εἶκε
τον Υἱόν. Καὶ πῶς εἶναι δυνατόν
να ονομασθῇ Πατήρ κεῖνος, όπου
δὲν ἔκει Υἱόν; Ἀλλά μήπως
κεῖνους όπου λέγουν, ἄλλο

εκεῖνον, όπου ἔπαθε καὶ
εσταυρώθη, καὶ ἄλλον ἐκεῖνον
όπου ἀνέστη.

Το λοιπόν ουδένα ἀπό τούτους τοὺς ἀσεβεῖς καὶ
ἀθεοὺς σὰς λέγω, οὐδέ ἀπό τοὺς λοιπούς
αιρετικούς τινά λέγω, οἱ οἱ εφάνηκαν ὡς
ἕνα σκότος, ἀλλὰ ἠφανίσθησαν ὑπὸ τῶν Ἁγίων
Πατέρων, όπου ἔλαμπαν τότε. Διότι τοσοῦτον
έλαμψεν ἡ Χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος εἰς
αυτοὺς καὶ ἐδίωξε τὸ σκότος τῶν αἱρέσεων, όπου
έκαμαν, ὅτι καὶ ἕως τὴν σήμερον λάμπουν τὰ
θεόπνευστα συγγράμματα Αυτῶν, ὡς ἀκτίνες
τοῦ ἡλίου, διὰ τὸ ὁποῖον **δεν τολμά**
κανεῖς να τοὺς εναντιωθῆ.

Ἀλλὰ διὰ τί ἐκεῖνοὺς λέγω καὶ
ἐκεῖνοὺς ονομάζω

αιρετικούς, όπου λέγουν, πως
δεν εἶναι τιστὸ ὑτόν τον
καὶ ρόν ἀνάμεσον μας, όπου να
δύναται να φυλάξῃ τὰς

Εὐαγγελικὰς Ἐντολάς ὡς ἂν
τοὺς παλαίους Ἁγίους Πατέρας.

Ἐπειδὴ πρῶτον μὲν πάντων εἶναι
πιστόν καὶ πρακτικόν, διότι ἀπό
τὰ ἔργα φαίνεται ἡ Πίστις ὡς ἂν
τοῦ προσώπου ἡ εὐμορφία, όπου
τὴν φανερώνει ὁ καθρέπτης.

Ἐπειτα κρηεῖναι
θεωρητικῶτατόν τε καὶ θεόπτῆν,
ἡγοῦν ὅπου να φωτισθῆ καὶ να
λάβῃ Πνεύμα Ἅγιον, καὶ δι' αὐτοῦ
τοῦ Ἀγίου Πνεύματος να ἰδῆτον
Πατέρα καὶ τον Υἱόν.

Το λοιπόν, εἰάν αυτοί λέγουν, ὅτι τούτο
εἶναι αδύνατον να γένη, ὄχι μόνον
λέγω, πως ἔχουν μερικὴν αἵρεσιν, ἀλλὰ
ὅλαις ταις αἵρεσες ταις υπερβαίνουν.

Διότι ἐκεῖνος ὅπου το λέγει τούτο, ὅλαις ταις
θεῖαις Γραφαῖς ταις ανατρέπει καὶ ταις κάμνει
ἀκαιραῖς, καὶ εἰς μάτην καὶ ανωφελῶς, λέγει ὁ
μάταιος αναγινώσκειται τώρα το Ευαγγέλιον, καὶ
αδίκως κοπιάζουν καὶ διαβάζουν τας του Μεγάλου
Βασιλείου καὶ λοιπῶν Ἱερῶν καὶ Ὁσίων Πατέρων
Γραφάς. Λοιπόν ὅρα λέγει ὁ θεός καὶ ὅλοι οἱ Ἅγιοι,
εἰάν δεν τα εἶχαν κάμει πρῶτον καὶ ἔπειτα να τα
γράψουν, να τα αφήσουν εἰς νουθεσία ἡμῶν, καὶ
εἶναι αδύνατον να τα κάμωμεν καὶ να τα φυλάξωμεν
ασάλευτα, τις ἡ χρεία, ὅτι καὶ τότε να κοπιάζουν
να τα γράφουν, καὶ τώρα να τα αναγινώσκωμεν εἰς
την Εκκλησίαν; **Δια τούτο, ὅσοι το λέγουν τούτο,
μας κλείουν τον ουρανόν, τον ὁποῖον μας τον
άνοιξεν ὁ Χριστός, καὶ τον δρόμον ὅπου αναβαίνει
ἐκεῖ εἰς τον ουρανόν, τον ὁποῖον ὁ Χριστός
ἐκαινούργωσεν, αυτοί τον διακόπτουσι.**

Διότι εκείνος ο Θεός των πάντων
στέκεται εις την πύλην του
ουρανού σκύπτων, ο οποίος
βλέπεται από τους Πιστούς, και
βοά και λέγει δια του Αγίου
Ευαγγελίου: «Δεύτε προς με πάντας οι
κοπιώντες και πεφορτισμένοι, καγώ αναπαύσω
υμάς».

Το ύτο, οι αντίζητοι, ή
μάλλον να ειπούμεν
αντίκριστοι, λέγουσιν
αδύνατον, προς τους
οποίους προπόντος ο
Δεσπότης κριστός λέγει:

«Ουαί υμίν Γραμματείς
και Φαρισαίοι, ουαί υμίν
οδηγοί τυφλών, ότι
υμείς εις την Βασιλείαν
ουκ έρκεσθε, και τους
θέλοντας εισελθείν,
κωλύετε».

Αυτός μακαρίζει εκείνους όπου κλαίουν τώρα, και
τούτοι λέγουν, αδύνατον είναι να πενθή και να
κλαίη καθ'ημέραν τινάς.

Ω τ η ς α ν ο η σ ί α ς κ α ι τ ο υ
α φ ό β ο υ σ τ ό μ α τ ο ς, ό π ο υ
π έ μ π ε ι τ ο ι α ύ τ α ς μ ι α ρ ά ς
φ ω ν ά ς κ α τ ά τ ο υ Υ ψ ί σ τ ο υ,
κ α ι κ ά μ ν ε ι τ α π ρ ό β α τ α
τ ο υ Χ ρ ι σ τ ο ύ ν α τ α φ ά γ ο υ ν
τ α θ η ρ ί α, δ ι α τ α ο π ο ί α
α υ τ ό ς ο Μ ο ν ο γ ε ν ή ς Υ ι ό ς τ ο υ
Θ ε ο ύ έ κ υ σ ε τ ο Α ί μ α Τ ο υ.

ΛΟΓΟΣ 5^{ος} του εν Αγίοις Πατρός ημών Συμεών του νέου θεολόγου.

(Ιωάννου Χρυσοστόμου, ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΙ, σελ. 251-254)

(Το ανωτέρω είναι το 1ο μέρος από τα 2)

Κ α λ ο ί κ α ι α γ α π η τ ο ί μ ο υ α δ ε λ φ ο ί
ο Ά γ ι ο ς μ α ς δ ι δ ά σ κ ε ι εκ τ ό ς τ ω ν
ά λ λ ω ν, ν α μ η ν κ ρ ί ν ο υ μ ε κ α ι
μ ά λ ι σ τ α ε ξ' ι δ ί ω ν τ α α λ λ ό τ ρ ι α.

Ο Ν Ο Μ Α Ζ Ε Ι Ε Π Ι Σ Η Σ Α Ι Ρ Ε Τ Ι Κ Ο Υ Σ

(ό κ ι η α ν α ξ ι ό τ η τ ά μ ο υ, α λ λ ά ο
Ά γ ι ο ς...) ό σ ο υ ς α π ο κ λ ε ί ο υ ν τ ο ν
κ α ι ρ ό ν α υ τ ό ν κ ά π ο ι ο ν ή κ ά π ο ι ο υ ς
ά λ λ ο υ ς ν α τ η ρ ο ύ ν τ ι ς Ε ν τ ο λ έ ς τ ο υ
Θ ε ο ύ, α κ ο λ ο υ θ ώ ν τ α ς τ ο ν
Ε υ α γ γ ε λ ι κ ό τ ρ ό π ο ζ ω ή ς.

θαυμάζουμε την ακρίβεια της
παραίνεσης του Αγ. Συμεών.
Επαληθεύεται το : Πώς είναι
δυνατόν άνθρωπος να γνωρίζει
την πνευματική κατάσταση και
πρόοδο άλλου ανθρώπου, αφού δεν
γνωρίζει ούτε καν τη δική του ;

Δικαίως επομένως, ονομάζει
αιρετικούς αυτούς που
ισχυρίζονται κάτι χωρίς να
γνωρίζουν την Αλήθεια. Τι θα
έλεγε και πώς θα ονόμαζε σήμερα
αν ζούσε σαρκικά αν άμεσά μας
αυτούς που είναι υπέρ της
«ένωσης» και κοινού ποτηρίου,
όλων των μέκρι τώρα
αμετανόητων αιρετικών, με την
Αγιασμένη Καθολική και
Αποστολική Εκκλησία του
Χριστού μας; Το φαντάζομαι!
Δείαν επιεικώς θα έλεγε αυτό
που είπε ο Κύριος: «Είναι ξένοι», που
σημαίνει ότι ουδεμίαν συγγένεια έχουν με τον
Θεό και την Εκκλησία Του.

Είναι καθόλα ξένοι με τις
εντολές και τους κανόνες Του
αφού οι ίδιοι όχι μόνο δεν τους
τηρούν, αλλά ούτε καν τους

αποδέκονται. Είναι όπως μας λείπει
αλλού «..αποκομμένα κλήματα και
ξηραμένα ..» που αποκόπηκαν μόνα
τους εκ της αμπέλου και φυσικά
απομακρύνθηκαν από τη ρίζα που
δίνει ζωή στην άμπελο. Συνεπώς,
για τους Ορθόδοξους

Χριστιανούς δεν υφίσταται
ένωση κλωρών και ξηρών
κλήμάτων. Τα μεν ανήκουν στην
άμπελο της ζωής, τα δε στην
ξηρασία του πρώτου και
δευτέρου θανάτου. Με άλλα λόγια
«τα δικά Του πρόβατα που
γνωρίζουν την φωνή Του» δεν θα
αναμεικθούν με αυτά που
αναγνωρίζουν την φωνή των
αλλότριων. Το θέμα είναι ψυκικό,
συνειδησιακό, είναι καθαρά
θέμα Πίστewς. Δεν μπορεί κανείς
να σου αρπάξει την Πίστη ή μη
μόνο με τη συγκατάθεσή σου.

Πώς θα ονόμαζε τώρα ο Άγιος όλοις
αυτούς που προβάλλουν και
ενεργούν προς καθιέρωση της
πανθησκείας; Το αφήνω στην
κρίση σας!

Οι επίδοξοι αιρετικοί δεν
συμμορφώνονται στη
διδασκαλία του Θεού αλλά ως
γνήσια τέκνα διαβόλου
προσθέτουν δικάτους λόγια,
δικές τους θεωρίες και
θεολογικές ερμηνείες. Δεν
δέκονται συμβουλές, εμμένουν
αμετανόητοι στο περσίμα τους
από εγωισμό. Παρασύρουν
αστήρικτες ψυχές που
παραπαίουν ακατήκητες,
(αδικαίο λογητα ..βεβαίως).

Με το «προεήρηκα υμίν πάντα»
είναι τα πάντα δοσμένα. Όσοι
έχουν ερωτήματα δεν έχουν παρά
να ανατρέξουν στις Γραφές, με τη
βοήθεια πνευματικού υιέρεα και
όχι μισθωτού. Εκεί, μετά
βεβαιότητας θα δοθεί λύση σε
ότι τους απασκολεί. Εάν και πάλι
δεν πάνον απαντήσεις, ας μην
ασκολούνται με αυτά που κάθε
άλλο παρά όφελος επιφέρουν.

**Ας επιστρατευτούμε επομένως, εναντίον των
εχθρών μας που είναι τα πάθη μας και τα όργανα
του μισάνθρωπου-διαβόλου, που προσπαθούν με**

κάθε τρόπο να μας απομακρύνουν από την Ορθοδοξία.

Εξελίσσεται στις μέρες μας, το συγκλονιστικότερο δράμα στην εκκλησιαστική και ανθρωπινή ιστορία. Προβάλλουν την αγάπη ως δόλωμα, προκειμένου να ενώσουν αυτά που είναι διαμετρικά αντίθετα, αυτά που ο ίδιος ο Θεός αποκάλεσε διαφορετικούς κόσμους. Οι σκοτεινές δυνάμεις επινόησαν και έκαναν την προδοσία της Ορθοδοξίας, στην ΨΕΥΔΟ-σύνοδο Κρήτης (Ιούνιος 2016), έκαναν το σκίσμα συνεργαζόμενοι με τις μασονικές-αντίκριστες-πολιτικές δυνάμεις, που επισήμως εισηγάγαν στην Εκκλησία με το Ουκρανικό, και τώρα επιδιώκουν τη λήθη των εγκλημάτων.

Δεν θα σταματήσουν να βάλουν την Εκκλησία Του έως ότου φέρουν τον μεσσία τους. Μετά θα πέσει φωτιά από τον ουρανό και θα τους κατακάψει. Επιβάλλεται να κατανοήσουμε πως αν δεν

καταδικαστείη επαίσκυντη
ΨΕΥΔΟ-σύνοδος, μαζικοί οι
ενορκηστρωτές της σκισματο-
αιρετικοί, θα βρισκόμαστε στην
άκρως δυσάρεστη θέση να
βλέπουμε το ένα σκίσμα, πίσω από
το άλλο. Θα βλέπουμε τις
πλανεμένες ψυχές των
υποτιθέμενων πιστών, που
θέλουν όμως βοήθεια, να πέφτουν
στον Άδη ως νιφάδες κιονιού
παρασυρόμενες από τις αρέσεις.
Αυτό ας είναι με την ευλογία του
Θεού, το πρωτεύον μέλημά μας, για
να μην ακούσουμε από τον Κύριο
και από τις επόμενες γενιές ότι
ανήκουμε στους «δεύτερους
καταστροφείς» (Ι.Χρυσ.), σε
αυτούς δηλ. που έβλεπαν
κυριολεκτικά τις σφαγές από
τους διεστραμμένους αιρετικούς
και σιωπούσαν.

Πώς σας φαίνεται αυτό, αδελφοί
μου, ... επουσιώδες;

Δείτε πώς αναφέρει ο
Ι.Χρυσόστομος, στη
συγκλονιστική ομιλία του, το:
«Εγώ ειμί ο ποιμήν ο καλός».....

..... «αν έφερε δ ύο καταστροφείς,
έναν τον κλέπτην, που σφάζει και
αρπάζει τα πρόβατα (τον
Βαρθολομαίο, τον Ιερώλυμο δηλ.
και τους συναυτοίς), άλλον δε
εκείνον που δεν κάμνει μεν
τίποτα από αυτά, βλέπων όμως να
γίνονται αυτά δεν στρέφεται
εναντίον του καταστροφέως,
ούτε τον εμποδίζει ...».(ΟΜΙΛΙΑ Ε'
Ιω . 10,14-21 σε λ .117 ΕΠΕ). (Διάβαστε
ολόκληρη την ομιλία).

(Όλοι αυτοί είναι οι ρασοφόροι
και λαϊκοί παρατηρητές που
βλέπουν και ανεπίτρεπτα
σιωπούν .)

Με άλλα λόγια, οι δεύτεροι
καταστροφείς ονομάζονται και
τσιλιαδόροι . Παρακολουθούν
από μακριά και βοηθούν με τη
σιωπή τους, ώστε η καταστροφή να
γίνεται με ασφάλεια και
επιτυχία . Αποδεικνύω τον λόγο
αυτό με το ακόλουθο επικείρημα .
Αν φώναζαν :

«-κλέφτες, κλέφτες!!
-Δύκοι, λύκοι!!- Απατεώνες και
ξένοι ... εις ήλθαν στον Ιερόχωρο

των προβάτων του Κυρίου»,
κανένα καταστροφέα από τους
πρώτους δεν θα μπορούσε να
κάνει κάτι κακό, μέσα στην
μάντρα. Τώρα όμως, βλέπουμε τα
αποτελέσματα, (αν έχουμε όμως
Πνευματικούς οφθαλμούς).

Υποβάλλω λοιπόν την ερώτηση,
εγώ αμαρτωλός... «ανήκουν αυτοί
οι 1^ο και 2^ο καταστροφείς στους
αιρετικούς, ή όχι;»

«Αιρετικοί δε, ονομάζονται
εκείνοι, των οποίων η διαφορά
παρεθείς και αμέσως είναι περί-
της εις θεόν Πίστewς, ήτοι οι
κατά την Πίστιν και τα δόγματα
χωρισμένοι». (Κανών Α' Πατρός
ημών Βασιλείου του Μεγάλου,
Ερμηνεία. Πηδάλιο σελ. 588-589)

Και δεν εννοούμετά από
Συνοδική απόφαση, διότι σε
αυτήν την περίπτωση, πασιφανής
είναι η καταδίκη τους ως
αιρετικοί. Γι' αυτό μας λέει
«παρεθείς και αμέσως» όταν
διαφοροποιούνται της Ορθής
Πίστης.

Αποδεικνύεται το ύτο και εκ του
15° Κανόνα της ΑΒ' (Πηδ.σελ.358) που
μας λέει :

«...Εάν δε οι ρηθέντες πρόεδροι είναι αιρετικοί,
και την αίρεσιν αυτών κηρύττουσι παρρησία, και
δια τούτο χωρίζονται οι εις αυτούς υποκείμενοι,
και προ του να γένη ακόμη συνοδική κρίσις περί
της αιρέσεως ταύτης, (βλέπουμε ότι χαρακτηρίζει
και ονομάζει ήδη αιρετικούς, ακόμα και πριν
γίνει σύνοδος και τους καταδικάσει. Επιπλέον
αναφέρει ότι δια τούτο το λόγο (το ότι κηρύττουν
αίρεση) χωρίζονται οι υποκείμενοι εις αυτούς.
Δεν λέει όσοι υποκείμενοι χωρίζονται, ή αυτοί
που χωρίζονται ή κάποιοι που χωρίζονται, αλλά,
μας λέει ότι χωρίζονται από αυτούς οι
υποκείμενοι, που σημαίνει ΟΛΟΙ ΟΙ ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΟΙ!)
οι χωριζόμενοι αυτοί όχι μόνον δια τον χωρισμόν
δεν καταδικάζονται, αλλά και ΤΙΜΗΣ ΤΗΣ
ΠΡΕΠΟΥΣΗΣ,ΩΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΙ,ΕΙΝΑΙ ΑΞΙΟΙ, επειδή, ΟΧΙ
ΣΧΙΣΜΑ ΕΠΡΟΞΕΝΗΣΑΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΜΕ ΤΟΝ
ΧΩΡΙΣΜΟΝ ΑΥΤΟΝ,ΑΛΛΑ ΜΑΛΛΟΝ ΗΛΕΥΘΕΡΩΣΑΝ ΤΗΝ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΑΠΟ ΤΟ ΣΧΙΣΜΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΙΡΕΣΙΝ ΤΩΝ
ΨΕΥΔΕΠΙΣΚΟΠΩΝ ΑΥΤΩΝ.

(όρα και τον ΔΑ' αποστολικόν).

Βλέπουμε ότι χαρακτηρίζει και
ονομάζει εκτός από ΑΙΡΕΤΙΚΟΥΣ,
ακόμα και ΨΕΥΔΕΠΙΣΚΟΠΟΥΣ αυτούς
που κηρύττουν αίρεση !!!

**Και μάλιστα ΠΡΟ ΣΥΝΟΔΙΚΗΣ
ΑΠΟΦΑΣΗΣ!**

**Γεννάται το ερώτημα, αν οι
χωριζόμενοι από τους ραιρετικούς
προϊσταμένους τους, τιμούνται
ιδιαιτέρως ως Ορθόδοξοι ΔΙΟΤΙ
ΣΩΖΟΥΝ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΠΟ ΣΧΙΣΜΑ
ΚΑΙ ΑΙΡΕΣΗ, ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΔΕΝ
ΧΩΡΙΖΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΙΡΕΤΙΚΟ
ΠΡΟΙΣΤΑΜΕΝΟ ΤΟΥΣ ΤΙ ΚΑΝΟΥΝ ΣΤΗΝ
ΕΚΚΛΗΣΙΑ; ΤΗΝ ΣΩΖΟΥΝ Ή ΤΗΝ
ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΟΥΝ ΩΣ ΔΕΥΤΕΡΟΙ
ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΕΙΣ;**

**(Αυτόγια όσους αδυνατούν (ή δε θέλουν ...) να
κατανοήσουν ποιοί πραγματικά σκίζουν την
ΕΚΚΛΗΣΙΑ)**

Ο Άγιος Μάρκος ο Ευγενικός λέει:

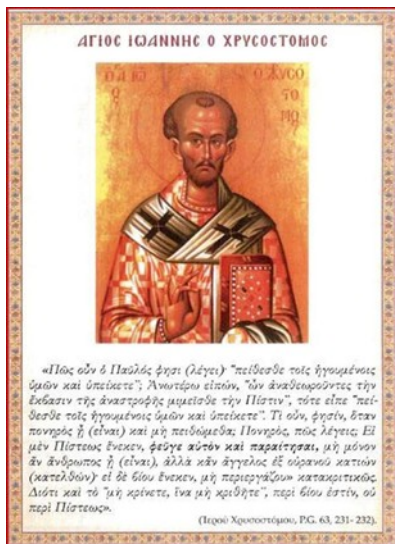
«Σε κανέναν δεν επιτρέπεται να παρουσιάσει άλλη πίστη από την πίστη που όρισαν οι Άγιοι Πατέρες...»

Άπαντες οι της Εκκλησίας διδάσκαλοι, πάσαι Σύνοδοι, πάσαι Θεία Γραφαί, φεύγειν τους ετερόφρονους παραινούσι και της αυτών κοινωνίας διστασθαί.

Οι Άγιοι Πατέρες
της
Ορθοδόξου
Εκκλησίας
Περί
αποτειχίσεως.

ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΣΚΕΨΗ

Αν κάποιος ακόμα και με τόσες
αναλύσεις που έχουν γίνει, δεν
κατανοεῖ ὅτι ακούμε μόνο τους Αγίους
Αποστόλους και Θεοφόρους Πατέρες
και πιστεύει στον, κατάτα ἄλλα,
σε βαστό Γερ. Εφραίμ, (στο ἔργο και
στις αρετές του οποιου υποκλίνομαι),
τότε το πρόβλημα εἶναι δικό του.
Αγνοεῖ ἐπίσης, ὅτι «και ἄγγελος να

σ α ρ π ε ι ...α ν τ ί θ ε τ α τ ο υ Ε υ α γ γ ε λ ί ο υ ...
Α Ν Α Θ Ε Μ Α !!»

* Κατά τον Μέγα Βασίλειο: «Ο σιωπών δοκεί συναινείν».

Και αλλού μας λέει: «Της σιωπής το κρίμα φοβερόν εστί».

Και πάλι λέει: «Το να εφησυχάζει κανείς, όταν το κινδυνευόμενον είναι η πίστις, τούτο είναι ίδιον της αρνήσεως, το δε να ελέγχει είναι ομολογία ειλικρινής».

Τι ερμηνεία να κάνει κανείς επ' αυτού; Ποιός δεν καταλαβαίνει ότι όταν κάποιος αναπαύεται και δεν μιλάει όταν κινδυνεύει η Πίστη, είναι αρνητής της Πίστεως αυτής;

* Ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος προσθέτει: «Ο μη λέγων την θείαν Αλήθειαν υπεύθυνος εστί του αίματος τουτέστι της σφαγής των ψυχών των πλανομένων».

Και πάλι λέει: «Το μη κρίνετε, ίνα μη κριθήτε, περί βίου εστί, ου περί πίστεως».

...για να φράξει τα στόματα όσων λένε να μην κρίνουμε τους ρασοφόρους και όχι μόνο όταν κακοδοξούν.

* Ο Άγιος Θεόδωρος Στουδίτης λέγει: «Εντολή γαρ Κυρίου μη σιωπών εν καιρώ κινδυνευούσης πίστεως. Ωστε, ότε περί πίστεως ο λόγος εστί ειπείν, εγώ τις ειμί; Ιερεύς, άρχων, στρατιώτης, γεωργός, πένης;Ουά οι λίθοι κεκράξουσι και συ σιωπηλός και αφροντίς;»

(βλέπε : <https://www.triklopodia.gr/%CE%BA%CE%B1%CE%B9-%CF%84%CF%89%CF%81%CE%B1-%CF%80%CE%BB%CE%B5%CE%BF%CE%BD-%CE%B5%CE%B9%CE%BD%CE%B1%CE%B9-%CE%BF-%CE%B1%CE%BD%CF%84%CE%B9%CF%87%CF%81%CE%B9%CF%83%CF%84%CE%BF%CF%83-%CE%B5%CE%BD/>)

* Ο Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς λέγει:

«Η σιωπή είναι η τρίτη μορφή αθεΐας.»

«Πρώτη, η διά λόγου άρνηση».

«Δεύτερη, η διά της πράξης (άρνηση)».

«Τρίτη δε, η σιωπή που παραπέμπει στη συνενοχή και συνέργεια».

Μα ς λ έε ι π ο λ ύ α π λ ά ό τ ι ό π ο ι ο ς δ ε ν
μ ι λ ά ε ι , ι δ ι α ι τ έ ρ ω ς ό τ α ν η Π ί σ τ η
κ ι ν δ υ ν ε ύ ε ι , ε ί ν α ι Α Θ Ε Ο Σ !

Ό λ α α υ τ ά α φ ο ρ ο ύ ν τ ο υ ς
«Χ ρ ι σ τ ι α ν ο ύ ς» π ο υ μ ε τ ο σ τ ό μ α
λ έ ν ε π ω ς π ι σ τ ε ύ ο υ ν , μ ε τ α έ ρ γ α
ό μ ω ς κ α τ α ρ γ ο ύ ν τ ο Π η δ ά λ ι ο . Α ς
μ α ς π ο υ ν λ ο ι π ό ν τ α τ ρ ι ά μ ι σ ι
κ ρ ό ν ι α ο ι κ ο ν ο μ ί α ς μ ε τ ά τ η ν
Ψ Ε Υ Δ Ο σ ύ ν ο δ ο , π ό σ ο μ ί λ η σ α ν κ α ι
ε ν η μ έ ρ ω σ α ν τ ο π ο ί μ ν ι ο ω ς
ό φ ε ι λ α ν ; Γ ε ν ν ά τ α ι λ ο ι π ό ν τ ο
ε ρ ώ τ η μ α α ν ό σ ο ι σ ι ω π ο ύ ν (ο ι 2^ο
κ α τ α σ τ ρ ο φ ε ί ς, κ α τ ά τ ο ν Ι . Χ ρ υ ς .)
ε ί ν α ι ή ό κ ι Α Ι Ρ Ε Τ Ι Κ Ο Ι .

Δ ε ν ε ν ν ο ο ύ μ ε , φ υ σ ι κ ά,
κ α τ α σ τ ρ ο φ ε ί ς τ ω ν δ έ ν τ ρ ω ν ή τ ω ν
σ π ι τ ι ώ ν , α λ λ ά, τ ω ν α θ α ν ά τ ω ν
ψ υ κ ώ ν π ο υ ε ί ν α ι ε ν δ υ ν ά μ ε ι π α ρ ά
τ ω θ ε ώ, Ά γ ι ο ι . Ν α π ό σ ο κ α κ ό

π ρ ο ξ ε ν ο ύ ν μ ε τ η σ ι ω π ή τ ο υ ς ό τ α ν
κ ι ν δ υ ν ε ύ ε ι η Π ί σ τ η !

«Ὁ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἐνιστάμενος»
εἶναι ἀγωνιστὴς τοῦ καλοῦ ἀγῶνος
«τῆς ὀρθοδόξου καὶ θεαρέστου ἐνστάσεως»
καὶ διὰ τοῦτο λογίζεται
ὡς «ὁμολογητὴς πᾶς ὁ ἐνιστάμενος»
κατὰ τῆς αἵρέσεως καὶ ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας.

(Ὁσίου Θεοδώρου Στουδίτου,
PG τ. 99, στλ. 1064C, 1045D, 1177C)

Ο Κύριος εἶπε: «Ὅπου δὲν σας
δέκονται τινὰ ἄξετε καὶ τῆ σκόνῃ
ἀπότα υποδῆματά σας καὶ
φύγετε...».

Ούτε τῆ σκόνῃ νὰ μὴν ἔχετε πάνω
σας ἀπὸ αὐτοῦς που δὲν δέκονται
τον Εὐαγγελικό λόγο σωτηρίας.
Πῶς θα ονόμαξε τώρα ὁ Κύριος
ὄλους αὐτοῦς που ὄχι μόνον τῆ
σκόνῃ ἔκουν πάνω τους ἀλλὰ καὶ
αιρετικὰ κηρύγματα κάνουν καὶ
θερμούς ἐναγκαλισμούς καὶ
φιλιάστο στόμα καὶ στα μάγουλα
καὶ συλλεΐτουργα καὶ
συμπροσευκές κάνουν με τοὺς
ἐκθρούς Του.

Τα «οὐαί...» εἶναι λίγο!
Ο,τι δῆποτε μπορεῖ νὰ εἶναι,

ακόμα και δαιμονο-κινούμενοι ,
μόνο Χριστιανοί Ορθόδοξοι δεν
είναι .

Ποια θεωρείται χειρότερη λέξη ;
«Ξένος» , «απατεώνας» , «κλέφτης
και ληστής» ή... «τσιλιαδόρος»;

Όλες οι λέξεις, εκτός της πρώτης,
είναι απλώς κακές, αλλά
ενδέκεται να συμβαίνει το ύτο
εντός της ίδιας οικογένειας, λόγω
ανεξέλεγκτου πάθους, κωρίς να
αρνείται κάποιος τους κανόνες
της οικογένειας, ακόμα και την
ίδια την οικογένεια . Η λέξη όμως
«ξένος», για την Ορθοδοξία
είναι πολύ βαριά! Σημαίνει ότι
είναι άγνωστος τελίως και εκτός
οικογένειας... με άλλες αρκές και
συνήθειες. Επίσης, δεν
αποδέκεται ότι συνθέτει την

οικογένεια, αφού δεν είναι μέλος της. Ο ξένος δεν υπόκειται σε κανόνες, εντολές, διδασκαλίες και υποκρεώσεις, γι' αυτό και ως ληστής και κλέφτης, αρπάζει και σφάζει ό,τι βρει μέσα στην αυλή των προβάτων της οικογένειας, αδιαφορώντας για της ψυχής το όφελος. Με απλά λόγια ... ο ξένος, όχι Ορθόδοξος, αλλά ούτε καν χριστιανός είναι.

Δεν είναι δυνατόν ο Χριστός να δώσει το όνομά Του σε ξένο προς Αυτόν. Η απόδειξη;

Όσοι είναι Χριστιανοί αναγνωρίζουν την Φωνή Του και δεν παρασύρονται από τους ξένους. Είναι παιδιά Του έκοντα στενή επικοινωνία μαζί Του, γι' αυτό ο Κύριος γνωρίζει κάθε δικό Του, με το όνομά Του. Φυσικά ο καθένας, μπορεί να λείπει, ότι θέλει, αυτό όμως δε σημαίνει πως κατέχει την Αλήθεια! Μία είναι η Αλήθεια και δεν μερίζεται.

(Η Ξερα έναν που έλεγε πως ήταν φίλος του Μ. Αλεξάνδρου ... φυσικά δεν ήταν ... τρελός ήταν ο δυστυχής!)

«Σας παρακαλώ δε, αδελφοί, να
παρακολουθήτε σαν άγρυπνοι
σκοποί εκείνους που
δημιουργούν τας διαίρεσεις και
τα σκάνδαλα και πολιτεύονται
αντίθετα προς την Αποστολικήν
διδασκαλίαν, την οποίαν σε εις
εμάθατε. ΣΗΜΑΔΕΨΑΤΕ ΤΟΥΣ ΚΑΙ
ΦΕΥΓΕΤΕ ΜΑΚΡΑΝ ΑΠΟ ΑΥΤΟΥΣ.
Διότι οι τέτοιοι άνθρωποι δεν
δουλεύουν εις τον Κύριόν μας
Ιησούν Χριστόν, αλλ' εις την
κοιλίαν τους. Ζητούν να
καλοπεράσουν εις βάρους των
οπαδών τους. Και με καλούς
λόγους και επαίνους εξαπατούν
τας καρδιάς των ακάκων.»
(Ρωμ. ιστ' 17-18)

Αυτά λέει ο Απ. Παύλος και εγώ
τώρα διερωτώμαι αν αυτοί που
δημιουργούν διαίρεσεις και
σκάνδαλα στην Εκκλησία,
ονομάζονται ΑΙΡΕΤΙΚΟΙ ή κάπως
αλλιώς..., λαμβάνοντας αφορμή από
το ότι ΔΥΟ ΚΥΡΙΟΥΣ ΔΕΝ
ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΥΠΗΡΕΤΟΥΜΕ.

Να γρηγορούμε, να
προσευκόμαστε και να κλαίμε
για το κατάντημά μας.

Ήταν ηλικιακά ώς άνθρωπος
ΜΙΚΡΟΣ και τα έβαλε με τα
φαρμακερά φάρμακα ένεκα Θείου
ζήλου προς τον οίκο του Πατρός
Του. Είμαστε μεγάλοι,
θεωρούμαστε τέκνα Του και
φοβόμαστε τον ίσκιό μας; Μη
γένοιτο!!

Σε χρόνους διωγμών πορεύτηκαν
και μαθητεύσαν πάντα τα έθνη,
με τις πλέον αντίξοες συνθήκες
καίτοι γνώριζαν πως κινδύνευε
η κεφαλή τους.

Βρισκόμαστε σε χρόνους
ευμάρειας, «ειρήνης» και
ελευθερίας λόγου, και
αδυνατούμε να ομολογήσουμε
Χριστό, τον Αληθινό Θεό, παρόλο
που δεν κινδυνεύει η κεφαλή
μας..!

Να δεχθώ ότι ούτε τους καρπούς
της σποράς άλλων δεν είμαστε
ικανοί να διαφυλάξουμε και να
απολαύσουμε;

Διερρωτώματι, πόσο καμηλότερα
μπορεί να φτάσει η αποστασία
ΚΛΗΡΟΥ και ΛΑΟΥ; Την απάντηση
βεβαίως, την δίνει ο ίδιος ο
Κύριος…:

«Όταν θα επανέλθω θα βρω Πίστη στους ανθρώπους;»

Είναι «θεολόγοι», ρασοφόροι
και ΔΕΝ ΕΝΝΟΟΥΝ ότι το :

«…·Ίνα ὥσιν ἔν ...» αφορά «Όσους
πιστεύουν δια του λόγου Αυτών
(των Αποστόλων) εις Εμέ (εις τον
Κύριον)».

Είναι επινοητές του ψεύδους, της
απάτης και της υποκρισίας, διότι
στο «Ίνα πάντες ἔν ὥσιν»
προαναφέρεται το :

«Ου περίτου κόσμου ερωτώ...»
που σημαίνει «δεν προσεύχομαι
Πατέρα για τον κόσμο της
απιστίας και της αμαρτίας», το
οποίο δεν συμφέρει τα
διεστραμμένα τέκνα εκίδνων να
το θυμούνται και να το
αναφέρουν. Ο Κύριος με ξεκάρω
λόγο αναφέρει ποιους θέλει να
είναι ενωμένοι μαζί Του. Για
όλους τους άλλους, πρώτα

μετάνοια, κατήκηση,
εξομολόγηση, θεία κοινωνία και
μετάεπέρκεται ένωση με το Σώμα
του Κυρίου που ίσταται κεφαλή
της Εκκλησίας.

Γι' αυτό, στη Αρχιερατική
προσευχή αναφέρεται το: «..Εν
Αληθεία...»! **Ο αγιασμός και η ένωση με τον
Χριστό δηλαδή, επιτυγχάνεται μόνο ΕΝ ΑΛΗΘΕΙΑ
ΠΙΣΤΕΩΣ!**

Αυτοί οι διεστραμμένοι τη
Πίστη, διδάσκουν τα
ελληνοόπουλα θεολογία, την
σήμερον ημέρα. Τους καλεί
μάλιστα η «εκκλησία» της
Ελλάδος να μιλήνε και να
προπαγανδίζουν
κρησιμοποιώντας την

ταλαιπωρημένη έννοια της ...
αγάπης, προκειμένου να
δικαιολογήσουν την ένωση τους
με τους πάσης φύσεως αιρετικούς
και αλλόθρησκους.

**ΟΥΑΙ στους ΨΕΥΤΕΣ και ΥΠΟΚΡΙΤΕΣ, ΠΡΟΔΟΤΕΣ του
Κυρίου που τολμούν και παραποιούν το ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ
Του!**

Σέκτα πονηρών ανθρώπων,
διεστραμμένων, μουσουλμανό-
φιλων και κριστο-μάκων,
ανέλαβαν την αλλαγή της
θρησκείας μας, μη κατανοώντας
ότι δεν είναι απλά μια
θρησκεία, αλλά **ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΜΕ ΤΟΝ
ΙΔΙΟ ΤΟΝ ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΘΕΟ.**

Μας προετοιμάζουν για
θρησκευτική, αλλά και εις γάμον
ένωση με αλλόθρησκους.

Οι δε «ορθόδοξοι» «έλληνες»,
αλλούτυρβάξουν ...με την ψευδή
δικαιολογία μη τυκόν και
κάνουν σκίσμα, που ως
ΑΚΑΤΗΧΗΤΟΙ αγνοούν το ΠΟΙΟΣ
ΣΧΙΣΕΙ ΚΑΙ ΠΟΙΟΣ ΣΩΖΕΙ ΤΗΝ
ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΠΟ ΣΧΙΣΜΑ!

Να καίρονται και να διπλο-
μνημονεύουν όλους αυτούς τους
ΑΝΘΕΛΛΗΝΕΣ-ΠΡΟΔΟΤΕΣ ΤΟΥ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ σπουδαίους
ανέθεσαν την ποιμανση της
ΑΙΩΝΙΟΥ ΨΥΧΗΣ ΤΟΥΣ!

Τόσο αξίζει για αυτούς, η
ΑΘΑΝΑΤΗ ΨΥΧΗ τους!

Τόσο κατάλαβαν το Ευαγγέλιο,
τόσα ... κρόνια!

Άνθρωποι που λημένοι για το
κρήμα και ξένοι παντελώς της
Ορθοδοξίας έκοντα καταπατήσει
όλους τους ΙΕΡΟΥΣ ΚΑΝΟΝΕΣ της
ΑΓΙΑΣΜΕΝΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΜΑΣ,
κλευάζοντας θεό, Αγίους
Αποστόλους και Θεοφόρους
Πατέρες, αποφασίζουν και
υπόσκονται Σωτηρία ψυχής και
μέσω άλλων «θρησκείων»

θεωρώντας τις Εντολές του Θεού
προσωρινές (...).

Όταν (και αν) ξυπνήσουμε από τον
ύπνο, να προσευκηθούμε να μην
είναι αργά...!

Μέχρι κθεστούς ξύπναγε η μάνα
τους, με καλούδια για πρωινό.

Τώρα που μεγάλωσαν λίγο
,αποφάσισαν ότι από αυτούς
εξαρτάται η Σωτηρία των ψυχών
των ανθρώπων.

Αναίσκυντα αποφάσισαν να
μετακινήσουν τα ΑΜΕΤΑΚΙΝΗΤΑ
και να παρακαράξουν τα ΑΙΩΝΙΑ.
Έτσι έμαθαν στη ζωή τους,
αλαζονικά να κάνουν ό,τι θέλουν,
αφού κανείς δεν τους βάζει στη
θέση που τους πρόβει ...!

Γι' αυτός τις Γραφές
αναφέρονται ως διεστραμμένοι.

Αυτοὶ ἀποφασίζουν καὶ υπογράφουν γιὰ ἐμὰς χωρὶς τὴν ἐγκρισή μας.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου κ. Χρυσόστομος ὑπογράφει Κοινή Δήλωση με τὸν Ἀρχιεπίσκοπο τοῦ Ἰσραὴλ κ. Yona Metzger (Κύπρος 6 Δεκεμβρίου 2011). Στὴ Δήλωση ἀναφέρεται:

«...ἡ Ἐκκλησία τῆς Κύπρου καὶ ὁ Κυπριακὸς λαὸς δὲν συμμετεῖχε ποτὲ στὴ συστηματικὴ ἀπόρριψη τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ, σὲ κατηγορίες γιὰ συλλογικὴ ἐνοχὴ γιὰ θεοκτονία καὶ προβαίνομε στὴν ἀποκήρυξη παρόμοιων ἐργειῶν ποὺ εἶναι ἀσύμβατες μετὰ τὴ διδασκαλία τῶν Γραφῶν Ἰεζ. ἄλλου, θὰ πρέπει νὰ σημειώσουμε περαιτέρω ὅτι ὁ λαὸς τοῦ Ἰσραὴλ ποτὲ δὲν προέβη σὲ ἐχθρικές ἐνέργειες ἐναντίον τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ, ἀλλὰ ἐπεδείκνυε συνεχῶς τὴ στήριξή του πρὸς αὐτόν» (<http://www.churchofcyprus.org.cy/>)

Μη τοὺς ἐπιτρέπομε, ἀδελφοί,
να βλασφημοῦν!

ΤΣΑΚΙΣΤΕ ΤΟΥΣ ΟΠΟΥ ΚΑΙ ΟΤΑΝ
ΜΠΟΡΕΙΤΕ.. με τὸν πύρινο λόγο
τῆς Ἀλήθειας.

Φράξτε τὸ στόμα κάθ' ἐβλάσφημου
καὶ ἀσεβοῦς, με κάθ' ἐθεάρεστο
τρόπο.

Στις προφητείες ἀναφέρεται ὅτι
«Στοὺς ἔσκατοὺς κρόνοὺς οἱ

άνθρωποι θα ομοιάζουν των
δαίμωνων».

Δεν καυτηριάζουμε
καλοπροαίρετους, αλλά
σκληρόκαρδους,
κακοπροαίρετους,
διεστραμμένους που εμμένουν
πεισματικά στην παναίρεση ως
τέκνα διαβόλου,
ευαρεστούμενοι στην απώλεια
ψυχών, και είναι ...οι ψυχές των
αδελφών μας.

Τα εγκλήματα έγιναν, η
παναίρεση εισήκθει, το σκίσμα
έγινε. Είναι το λιγότερο αφελής
όποιος πιστεύει στη μετάνοια
των ενορκηστρωτών.

Οι πρωτεργάτες όλων αυτών των
ταραχών οφείλουν εξηγήσεις
στις απολεσθείσες ψυχές. Ας
γυρίσουν πίσω τις
αποθνήσκουσες αιωνίως ψυχές, να
επανορθώσουν τα λάθη τους και
μετά ...η συγκώρηση
..ευπρόσδεκτη.

Το αναφέρει ο Απόστολος της
αγάπης με άλλα λόγια: «...υπάρχουν

αμαρτήματα που επιφέρουν
πνευματικό θάνατο, για τα οποία
δεσασυνιστώνα
προσεύκεσθε ..».

Το ίδιο λέει και ο
Ι.Χρυσόστομος: «...ο ύτε το αίμα
μαρτυρίου δεν ξεπλένει αυτών
που σκίζει την Εκκλησία ..».

Κανένας λόγος δεν θα γινόταν αν
επρόκειτο για ειδωλόλατρες,
αλλόθρησκους, ακόμα και για
κατεγνωσμένους αιρετικούς.

Επειδή όμως πρόκειται για
υποτιθέμενους Ορθόδοξους, που
υπονόμεύουν την ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ
κατευθύνοντάς το ποίμνιο μετά
βεβαιότητα, στην παναίρεση
του οικουμενισμού και στην
πανθρησκεία του αντίκριστου,
οφείλουμε να αντιδράσουμε με
κάθε τρόπο και να ομολογήσουμε
ΟΡΘΗ ΠΙΣΤΗ.

Η προδοσία ήδη έγινε –εκ των
έσω–, τον δε αντίκριστο θα τον
φέρουν οι διεστραμμένοι τη
Πίστη, κατεγνωσμένοι και μη,
ύπουλοι αιρετικοί.

«Και τώρα παιδάκια μου είναι ο
αντίχριστος εν τω κόσμω, δια
των αιρέσεων και των ψευδο-
διδασκαλιών που
προπαρασκευάζουν (ήδη το έκαναν) το
έδαφος για την προσωπική
έλευσίν του.» (Αγ. Ιωάννου)

Συνεπώς, όποιος διδάσκει αίρεση
και ψευδο-διδασκαλία είναι
όργανο του αντιχρίστου.

Όσοι θέλουν ασεργαστούν και
όσοι θέλουν ασεκρύβονται πίσω
από τη δειλία τους με το
πρόσκλημα ότι ... «περιμένουμε!».

Ας μας πουν όμως, στο διάστημα
της αναμονής των τριάμισι
κρόνων από την ψευδοσύνοδο
Κρήτης, πόσο ενημέρωσαν το
ποίμνιο όπως είκαν υποκρέωση,
και από αυτό και μόνο θα
καταλάβουν ...οι έκοντες νου και
ενδιαφέρον!

**Καταχρηστική οικονομία σε ΘΕΜΑΤΑ ΠΙΣΤΕΩΣ ...ΔΕΝ
ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ!**

Αδελφοί μου, ΚΟΝΤΡΑ ΣΤΟΝ ΑΝΕΜΟ
ΤΩΝ ΠΑΘΩΝ, ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ και της
Ν.Τ.Π.

«Χριστός ετέχθη!»

Δοξάζουμε, υμνούμε και ευχαριστούμε για την
μεγάλη Του μακροθυμία!

(*Ας μ η ν μ α ς δ ι α φ ε ύ γ ε ι ό τ ι ... «θ α
κ ο λ ο β ώ σ ε ι τ ο ν κ ρ ό ν ο ..»*)

***ΧΡΟΝΙΑ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΑ και
ΚΑΛΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ!***

Χαίρετε και πάλι χαίρετε!

*Με εν Χριστώ αγάπη
και ενδιαφέρον*

Γεώργιος Φλώρος

